

DECIZIA NR. din2008

privind modul de soluționare a contestației formulată de SC M SRL din Râmnicu-Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr. din2008.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Structura de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Rm. Vâlcea prin adresa nr. din2008 asupra contestației formulată de SC M SRL înregistrată sub nr. din2008.

Contestația este formulată împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de2008, înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Rm. Vâlcea sub nr. din.....2008.

Actul administrativ fiscal susmentionat a fost comunicat în temeiul art. 44 alin (3) din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscală prin afisarea concomitentă la sediul DGFP Valcea și pe pagina de internet ANAF a anuntului nr. /.....2008 , la data de2008.

Având în vedere data comunicării și data depunerii contestației, se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 207 alin (1) din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscală , relativ la formularea în termen legal al acesteia.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 alin.(1) alin2 lit. e și art. 209, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de SC M SRL înregistrată sub nr. din2008,

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petenta contestă raportul de inspecție fiscală încheiat la data de2008, înregistrat sub nr. ".../2008" solicitând refacerea acestuia din următoarele motive :

Petenta susține că nu s-a ținut cont de cheltuielile efectuate de firma în perioada 01.01.2006 - 31.12.2007 luându-se în considerare numai veniturile din această perioadă rezultând un impozit pe profit nereal în suma de lei ron la care s-au calculat și accesoriile în suma de lei ron.

Petenta susține astfel că suma de lei ron nu este justificată și menționează că deși i s-a luat nota explicativă la data de2008 asupra locului unde se află documentele contabile acestea nu au fost solicitate spre a fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală .

Petenta sustine ca de altfel actele care le avea la sediul societatii le-a prezentat organelor de inspectie fiscala si acestea nu i-au fost restituite pina la data formularii contestatiei.

Petenta mai arata ca organele de inspectie fiscala nu au tinut cont de faptul ca in perioada verificata nu au functionat in permanenta toate masinile si nu s-a incasat nici un leu prin casa, perioade lungi de cca 6-7 luni , fapt ce rezulta si din numarul mic de angajati si cheltuielile aferente cu acestia care au fost cu mult mai mici decit au estimat organele de inspectie fiscala.

B. Din raportul de inspectie fiscală incheiat la data de2008, inregistrat sub nr. din2008, rezultă următoarele:

SC M SRL, a fost constituita in baza Legii 30/1990 , este inregistrata la ORC sub nr. J38/.../2003 , are CUI nr., sediul social in Str. nr.... , Bl., Sc. ... , Jud. Valcea si are ca obiect de activitate transporturi cu taxiuri, cod CAEN 4932.

Societatea nu a prezentat contracte de munca, decizii de incetare a activitatii, declaratii de impozite si taxe, evidenta primara si contabila, inspectia fiscala efectuindu-se pe baza rapoartelor MF emise de aparatele de marcat electronice fiscale detinute de societate si a documentelor primare ridicate de echipa de inspectie fiscala.

Pe baza constatarilor factice legate de neinregistrarea veniturilor si cheltuielilor de catre societate prin Decizia de impunere nr. din2008, s-a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

II. Luând în considerare constatările organelor de inspectie fiscală, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative pe perioada supusă controlului, se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fondul cauzei în situația în care SC M SRL contestă raportul de inspectie fiscală și nu înțelege să conteste și decizia de impunere ce reprezinta titlu de creanță pentru sumele stabilite în sarcina sa urmare inspectiei fiscale efectuate.

În fapt, SC M SRL prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr. **din2008** s-a îndreptat împotriva raportului de inspectie fiscală întocmit de Structura de Inspectia Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Râmnicu-Vâlcea la data de2008.

La data de2008, organele de soluționare a contestației au solicitat, SC M SRL prin adresa nr., ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia, să precizeze dacă înțelege să conteste titlul de creanță emis in baza raportului de inspectie fiscala încheiat la data de2008 susceptibil de a fi contestat, așa cum stipuleaza art.209 alin. (1) lit a din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscala .

Adresa în cauză a fost returnata de posta la data de2008, pe motivul "avizat lipsa" asa cum rezulta din confirmarea de primire si plicul existent la dosarul cauzei.

Adresa in cauza a fost din nou transmisa la data de2008, iar plicul a fost returnat pe acelasi motiv la sediul DGFP Valcea la data de2008.

Asadar, se retine ca fiind avizata si reavizata , in perioada de peste o luna de zile petenta nu a inteles sa ridice plicul prin care i se solicita precizarea actului administrativ fiscal pe care il contesta, desi scrisoarea i-a fost transmisa la adresa mentionata in mod expres in contestatia formulata.

În drept, art.85, alin.1 din Codul de procedură fiscală, republicat la data de 31.07.2007, precizează :

“ Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel :

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

Față de cele de mai sus, se reține ca impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere sau se declară de contribuabil potrivit legii.

Art.109, alin.1 și alin.2 din același act normativ, precizează :

“ (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, **raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere** care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Prin urmare, se reține că raportul de inspecție fiscală este un act premergător întocmirii deciziei de impunere în care se consemnează constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal prin care se finalizează inspecția fiscală.

Pct. 5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 972/13.06.2006, privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligaiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecia fiscala", publicat in Monitorul Oficial nr. 528 din 19 iunie 2006 " Dispoziii finale" precizează :

"La prezenta **Decizie de impunere** se anexeaza Raportul de inspecie fiscala care, împreuna cu anexele, conține pagini.

În conformitate cu art. 175 si art. 177 din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, împotriva sumelor de plata si sau aprobate la rambursare prin prezenta **se poate face contestatie, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii.**

Prezenta reprezinta titlu de creanta.

La art.107.1 lit a din HG nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că :

“ Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

- a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;[...]**

Având în vedere articolele invocate, se reține că în materia impunerii, legiuitorul a prevăzut în mod expres și limitativ, o anumită categorie de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligații bugetare suplimentare, dispoziții de la care nu se poate deroga în mod unilateral.

Neavând natura juridică a unui act administrativ fiscal, raportul de inspecție fiscală, nu produce efecte potrivit legii, efecte juridice față de contribuabilul verificat și nu stabilește nici un raport obligațional între contribuabilul controlat și bugetul de stat, de aceea nu este susceptibil de a fi pus în executare și pe cale de consecință de a fi contestat.

Stabilirea obligatiilor bugetare suplimentare urmează obiectul unui titlu distinct din Codul de procedura fiscala, respectiv Titlul VI, prevederile acestuia fiind de strictă interpretare și aplicare, ce nu pot fi extrapolate prin stabilirea creanțelor bugetare în alt mod decât cel dispus în mod expres de lege, ceea ce ar avea ca efect golirea de conținut a normelor legale.

Drept urmare, se reține că dispozițiile art.109 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală trebuie interpretate coroborat cu cele ale art. 85-90 din TITLUL VI din același act normativ, organul de inspecție fiscală neputând stabili aceeași creanță bugetară prin două titluri de creanță diferite, emise unul în baza celui alt, ci numai prin unul singur, respectiv numai prin **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspecția fiscală.**

Așa cum se stipulează la pct. 5 al Anexei 1 la Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr. 972/13.06.2006, privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", **decizia de impunere reprezintă titlu de creanță, susceptibil de a fi contestată.**

De altfel în raportul de inspecție fiscală încheiat la data de2008, nu apare înscrisă posibilitatea de a fi contestat, temeiul legal, termenul de depunere al contestației și organul fiscal la care se depune contestația, element obligatoriu prevăzut de un act administrativ fiscal așa cum apare menționat la art. 43 lit.i din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 209, alin.1 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală :

"Contestațiile formulate împotriva **deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, [...] se soluționează după cum urmează [...] :

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal;[...]"

Art. 88 din același act normativ stabilește în mod expres și limitativ actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere astfel :

"Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adugata si deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii;

d) procesele-verbale prevazute la art. 142 alin. (6) si art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere."

Față de cele de mai sus, se reține că raportul de inspecție fiscală nu se regăsește printre actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere prevăzute în mod expres și limitativ de Codul de procedura fiscală, astfel încât acesta să fie susceptibil de a fi contestat.

IN CONCLUZIE, luând în considerare faptul că impunerea contestatorului a fost efectuată printr-o decizie de impunere iar sub aspect procedural, potrivit art.2 alin.(3) din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală și în conformitate cu principiul disponibilității ce guvernează procesul civil, contribuabilul a stabilit cadrul procesual determinând limitele cererii sale, constând în raportul de inspecție fiscală, potrivit art.213 alin. (1) din același act normativ" **[...] Soluționarea contestației se face în limitele sesizării** ", organele de soluționare a contestației nu pot depăși limitele investirii date de petent.

Astfel, prin adresa nr. 34925/11.08.2008 organele de soluționare au întreprins toate demersurile pentru asigurarea îndeplinirii procedurii de contestare de către petent, care timp de peste o luna nu a înțeles să dea curs celor solicitate de acestea.

Drept urmare, cum prin contestația formulată acesta nu contestă și decizia de impunere emisă în baza raportului de inspecție fiscală ce constituie titlu de creanță pentru sumele stabilite în sarcina sa, organul de soluționare este ținut de cererea contribuabilului, astfel cum a fost formulată, neputându-și depăși limitele investiției, deoarece obligația sa, potrivit competenței conferite de lege, este de a se pronunța numai cu privire la obiectul stabilit prin contestația formulată, în speță raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 30.06.2008.

Totodată, raportat la dispozițiile art.209, alin.1 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cum raportul de inspecție fiscală în cauză nu constituie titlu de creanță, respectiv decizie de impunere sau act administrativ fiscal asimilat deciziilor de impunere, așa cum apar definite în mod expres la art.88 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, acesta nu este susceptibil de a fi contestat .

În aceste condiții, se reține că cercetarea fondului cauzei nu mai este posibilă, în acest sens fiind și dispozițiile art.213, alin.5 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează “ Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei “

Având în vedere situația de fapt și de drept prezentată, urmează ca organele de soluționare să se pronunțe în consecință respingând contestația așa cum a fost formulată, ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate mai sus în conținutul deciziei și în temeiul art.85 alin. 1 lit.b, art.88, art. 109 alin.1 și alin 2, art.209 alin.(1) și art.213, alin. (1) și alin.(5) din Codul de Procedură fiscală aprobat de OG 92/2003 republicată se :

D E C I D E

Respingerea în totalitate a contestației formulată de **SC M SRL Ramnicu -Valcea** împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de2008, **ca inadmisibilă.**

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 6 luni de la comunicare .

DIRECTOR EXECUTIV,